

Elsäkerhetsverkets remissvar av Förslag till EU-förordning om allmän produktsäkerhet (Proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council on general product safety, amending Regulation (EU) No 1025/2012 of the European Parliament and of the Council, and repealing Council Directive 87/357/EEC and Directive 2001/95/EC of the European Parliament and of the Council)

Elsäkerhetsverket har tagit del av rubricerad remiss och lämnar följande yttrande.

Artikel 12

Den som väsentligen förändrar en produkt åtar sig de skyldigheter som följer av tillverkaransvaret. Av artikel 12.2 framgår kriterier för när en produkt anses ha genomgått en sådan väsentlig förändring. Elsäkerhetsverket anser att 12.2 a och b borde vara alternativa. Anledningen är att det finns situationer där produktens avsedda funktion inte förändras, men där riskerna ökar på grund av förändringen. Likaså finns det situationer där en förändring av produkten gör att den används till annat än vad tillverkaren avsett och tillverkarens initiala riskbedömning bör då inte längre vara gällande. Vid båda dessa situationer bör det betraktas som om det har skett en väsentlig förändring av produkten. Om alla kriterier måste vara uppfyllda för att det ska anses ha skett en väsentlig förändring av produkten riskerar produkter att falla utanför bestämmelsen.

Kriteriet 12.2c bör dock alltid tillämpas vid bedömningen av om produkten har genomgått en väsentlig förändring.

Artikel 18 och 20

Det framgår av artikel 8.7 att tillverkaren ska ange sin postadress och sin elektroniska adress på produkten.

Av artikel 8.8 framgår att tillverkaren ska se till att produkten åtföljs av bruksanvisningar och säkerhetsinformation på ett språk som är lätt för konsumenten att förstå. Medlemsstaten där produkten tillhandahålls ges möjlighet att reglera vilket språk denna information ska ges på. Liknande bestämmelser återfinns i sektorslagstiftning. Som exempel kan nämnas direktiv 2014/35/EU (LVD), (se artikel 6.7, 8.4, och 9.2) som implementerats i svensk rätt genom 4 kap. 7 § Elsäkerhetsverkets föreskrifter (2016:1) om elektrisk utrustning.

Artikel 18 och 20 reglerar i sin tur skyldigheter för ekonomiska aktörer vid distansförsäljning respektive marknadsplatser online. Kraven här är inte desamma som för tillverkaren vad gäller skyldigheten att ange tillverkarens adress (18a och 20.5a) eller vilket språk varnings- och säkerhetsinformation ska ges på (18d och 20.5d).

Elsäkerhetsverket tycker att de krav som gäller för tillverkaren i artikel 8 även bör gälla för ekonomiska aktörer vid distansförsäljning och på marknadsplatser online. Det är viktigt för att konsumenterna ska kunna komma i kontakt med tillverkaren. Information om såväl tillverkarens postadress som elektroniska adress ska därför finnas både vid distansförsäljning och på marknadsplatser online på samma sätt som om produkten köpts i fysisk butik.

Konsumenten ska vid köptillfället kunna tillgodogöra sig varnings- och säkerhetsinformationen. Vilket språk som ska tillämpas för sådan information bör inte skilja sig åt beroende på om den anges direkt på produkten eller vid distansförsäljning och på marknadsplatser online. Det är därför nödvändigt att denna information ges på det språk som medlemsstaten har bestämt. Det är inte lämpligt att överlåta den bedömningen till de ekonomiska aktörerna.

Artikel 20 och skäl 32

Elsäkerhetsverket finner det olyckligt att det uttryckligen står i skälen att marknadsplatser online inte är skyldiga att övervaka information som de överför eller lagrar. Detta kan lätt missförstås som att marknadsplatser online inte är skyldiga att agera om de upptäcker något. Marknadsplatser online ska enligt artikel 20.3 utifrån information i Safety Gate tillämpa frivilliga åtgärder för att upptäcka, identifiera och ta bort innehåll på deras marknadsplatser som hänvisar till farliga produkter.

Artikel 27

Elsäkerhetsverket tillstyrker förslaget i artikel 27 men önskar att det angavs tidsfrister för Kommissionens yttrande och övriga förfarande. Om en medlemsstat har bedömt att en produkt inte är säker är det ur en säkerhetsaspekt viktigt att Kommissionens agerande inte drar ut på tiden.

Kommissionen ges i förslaget en rad befogenheter. Utöver artikel 27 kan även artikel 17 och 26 nämnas som exempel. De enskilda befogenheterna är inget Elsäkerhetsverket invänder mot i sig, men Elsäkerhetsverket vill uppmärksamma att vi ser en utveckling där Kommissionen ges allt mer inflytande.

Artikel 40.3

Elsäkerhetsverket ställer sig frågande till att reglera maxtaket för böter med en miniminivå. En sådan skrivning är svårtolkad för medlemsstaterna och kommer inte att leda till en enhetlig tillämpning av bestämmelsen.

I övrigt tillstyrker Elsäkerhetsverket förslaget.

Detta beslut har fattats av generaldirektör Anders Persson. Jurist Erika Sandström har varit föredragande. I den slutliga handläggningen har inspektörerna Katarina Olofsson och Sofia Brorson deltagit.

Elsäkerhetsverket

Anders Persson